

*Z Glasnikom**SED v roki*

Ko sem se pred kratkim z Glasnikom SED v roki ponosno napotila v eno izmed eminentnejših celjskih knjigarn, se je moja ponudba naše stanovske revije kaj klavarno končala. Ne samo, da sem v dialogu s prodajalko lahko dosegla le vpis Glasnika v neko interno evidenčno knjigo revij, temveč sem bila hkrati degradirana še na raven akviziterskega prodajalca, z vsemi njegovimi lastnostmi vred. Kot nekak »nebodigatreba«, ki vsem krade dragoceni čas. Po neljubem dogodku me je ob odhodu iz knjigarne preveval grozeč val občutkov, začinjen s sarkastično jezo in ranjenim svetoboljem, a že čez čas se je grda gmota občutkov prelevila v spoznanje svetlejših razsežnosti. Zato ni ta zapis pljuvanje v lastno skledo. S tem hočem poudariti ravno nasprotno – pomen in nujnost našega dela. Obilica raznovrstnih prispevkov, ki nenehno prihajajo v naše uredništvo, napisanih izpod peres raziskovalcev, študentov ali pa ljubiteljev etnologije s terena, govori o aktualnosti, smiselnosti in pomembnosti Glasnika SED. Zato je pred nami ponovno zajetna številka etnološko-etnografskih in antropoloških razmišljanj. Upam, da je spomladanska izdaja s temo neevropske etnologije zdržala do jeseni in vas bogatila skozi dolgo vroče poletje. Tako smo nekateri vsaj miselno potovali po daljnih svetovih, če se sami, iz takšnih in drugačnih razlogov, nismo odpravili kam daleč.

Po dveh obširnejših tematskih Glasnikih SED je prav gotovo že čas za številko, ki zajema raznovrstne teme. V obširnem poglavju *razglabljanj* objavljamo različne znanstvene in strokovne članke. Mag. Natalija Vrečer piše o sodobnih procesih transformacije v Srednji in Vzhodni Evropi, še bolj daleč pa se je odpravila Nataša Potočnik, ki nam predstavlja pomen literature domorodskih pisateljev na Pacifiku. Domač teren obravnava znanstveni članek o *klekljani čipki na Slovenskem*, o katerih piše mag. Tadeja Primožič, skrivnosti *mariborskih dvorišč* pa nam odstira mag. Jerneja Ferlež. O kulturi pitja turške kave razmišlja Nataša Jager, v

probleme, ki nastanejo takrat, ko kave zmanjka, pa se pogloblja Polona Boljka. Nina Vodopivec v svojem obsežnem članku navaja rezultate raziskovanja življenja delavk in delavcev v tekstilni industriji ter kritično razmišlja o umeščenosti te teme na muzejskih razstavah. Prispevek Iztoka Šorija aktualizira prav gotovo premalo znan trikotnik med etnologijo, turizmom in turističnim kmetijam. Etnologe konservatorje naj opozorim na prispevek Zvezde Delak Koželj s pregledom organizacijskih in strokovnih varstvenih prizadevanj slovenske spomeniškovarstvene službe. Ne prezrite tudi aktualnih tem – to je predstavitev novega – kreditnega načina študija, po katerem poteka izobraževanje na oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo že v tem šolskem letu ter predloga temeljnih načel etnološke poklicne etike. Tudi MESS 7 (7. mednarodni etnološki sredozemski simpozij) in društveni posvet Slovenska etnologia v zavesti sodobne družbe je za nami – o tem več v prihodnji številki.

Gradiva za kritična razmišljanja in nove izzive nam torej tudi v prihodnje ne bo zmanjkalo, pa tudi s prijaznimi besedami se bom ponovno potrudila, da se v evidenčnem zvezku celjske knjigarne popravi zapis iz Glasnik etimološkega v Glasnik etnološkega društva.

Tanja Rozenbergar Šega, glavna urednica

200100730